

skrevne regulerede beløb ved afståelsensårets begyndelse finder § 9, stk. 1, 4. pkt., tilsvarende anvendelse.

---

17. I § 19 A, stk. 1, udgår: », jf. dog stk. 2«.

18. § 19 A, stk. 2 og stk. 3, ophæves.

§ 19 A. Anskaffelses- og afståelsessummen for bygninger og installationer i afskrivningsberettigede bygninger omregnes til kontantværdi efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af den således omregnede anskaffelsessum, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afskrivningsgrundlaget reguleres ved slutningen af hvert indkomstår med den procent, hvormed reguleringstallet for indkomståret efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for det foregående indkomstår. Grundlaget kan dog ikke reguleres i anskaffelsesåret. Reguleringstallet for et år kan kun danne grundlag for én regulering af samme afskrivningsgrundlag. Hvor flere indkomstår træder i stedet for samme kalenderår foretages reguleringen ved afslutningen af det første indkomstår. Procenten beregnes med én decimal.

Stk. 3. I de i § 20 omhandlede tilfælde reguleres såvel den del af anskaffelsessummens kontantværdi, der danner grundlag for skattemæssige afskrivninger, som den øvrige del af anskaffelsessummens kontantværdi.

19. I § 21, stk. 3, 1. pkt., ændres »det regulerede afskrivningsgrundlag« til: »afskrivningsgrundlaget«.

§ 21. ---

Stk. 3. Afholdes udgiften til ombygning eller forbedring på en bygning m.v., der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, er beregningsgrundlaget det regulerede afskrivningsgrundlag for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Er bygningen m.v. anskaffet før denne dato, opgøres beregningsgrundlaget som den del af ejendomsværdien, der kan henføres til afskrivningsberettigede bygninger m.v. Ved opgørelsen benyttes den seneste ejendomsværdi, der er ansat inden begyndelsen af det indkomstår, hvori udgiften til ombygningen eller forbedringen afholdes. Er denne ejendomsværdi årsreguleret

efter vurderingslovens § 2 A inden det nævnte indkomstårs begyndelse, benyttes i stedet den årsregulerede ejendomsværdi.

---

20. § 21 A, stk. 2, sidste pkt., ophæves.

§ 21 A. ---

Stk. 2. Udgifter, der i medfør af stk. 1 er draget fuldt ud i den skattepligtige indkomst, indgår ikke i afskrivningsgrundlaget. Udgifterne medregnes dog i den sum af afskrivninger, der i forbindelse med salg opgøres efter reglerne i § 29. Ved denne opgørelse reguleres udgiften efter § 19 A, stk. 2, fra året efter anskaffelsen og indtil det år, hvori afståelse finder sted.

21. I § 22, stk. 1, 1. pkt., udgår: »reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 2«.

22. I § 22, stk. 1, 2. pkt., udgår: »regulerede«.

23. I § 22, stk. 3, 1. pkt., udgår: »reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 2«.

24. I § 22, stk. 3, 2. pkt., udgår: »regulerede«.

§ 22. På de i § 18, stk. 1, litra a), nævnte bygninger kan der fra og med anskaffelsesåret foretages afskrivninger med indtil 6 pct. årlig af anskaffelsessummens kontantværdi reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 2. I det indkomstår, hvori summen af de anvendte afskrivningsprocenter overskrider 60, og i de følgende år kan afskrivning dog kun foretages med indtil 2 pct. af anskaffelsessummens regulerede kontantværdi. Ved anskaffelsesåret forstås det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres og tages i brug til et formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte afskrivningssatser samt den i stk. 1, 2. pkt., nævnte sum (60) af anvendte afskrivningsprocenter forhøjes, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 50 år efter opførelsen. Forhøjelsen af afskrivningssatserne udgør forskellen mellem på den ene side den sats, som skulle anvendes, såfremt bygningen skulle afskrives med lige store årlige beløb over levetiden, regnet fra opførelsen, og på den anden side den i stk. 1, 2. pkt., nævnte afskrivningssats på 2 pct. Sum-